

Σεπτέμβριος 2018 β

Τηλ: 210-96 52 336
pinteris@hotmail.com

Η Εφημεριδούλα

Τεύχος 244 Χρόνος 32ος

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

Όταν ο διάβολος διάλεξε επάγγελμα

Η αφορμή για το παρακάτω άρθρο είναι η είδηση ότι 301 ιερείς της Πενσυλβανίας των Η.Π.Α κατηγορήθηκαν ως βιαστές τουλάχιστον 1000 παιδιών. Το 2016 ο Γενικός Εισαγγελέας της Pennsylvania, Josh Shapiro διέταξε την έρευνα για τα περιστατικά κακοποίησης των κληρικών της Καθολικής Εκκλησίας, σε έξι μητροπόλεις της πολιτείας (αντιπροσωπεύουν τις 54 από τις 67 κομητείες της περιοχής) από το 1947 μέχρι σήμερα. Συγκροτήθηκε σώμα ενόρκων που ασχολήθηκε για δυο χρόνια με την υπόθεση, διάβασε μισό εκατομμύριο σελίδες από εσωτερικά έγγραφα των Επισκοπών, μίλησε με θύματα και θύτες και κατέληξε σε πολυσέλιδο κείμενο συμπερασμάτων.

Τη μέρα που ενηλικιώθηκε ο διάβολος, τον φώναξε ο πατέρας του ο γερο-διάβολος και του είπε: «Παιδί μου, ήρθε η ώρα να διαλέξεις ένα επάγγελμα. Έχουμε βέβαια τις παραδόσεις μας, αλλά το πρωτόκολλο σου δίνει το δικαίωμα να διαλέξεις ό,τι θέλεις. Μόνο πρόσεξε, να διαλέξεις ένα επάγγελμα που να είναι δύσκολο να καταλάβουν οι άλλοι ότι είσαι ο διάβολος».

Ο διάβολος κάθισε να σκεφτεί επαγγέλματα. «Ποιο να είναι εκείνο το επάγγελμα

όπου υπάρχουν οι λιγότερες πιθανότητες να με πάρουν χαμπάρι»; Το πρώτο που του ήρθε στο νου ήταν πολιτικός.

- Το λαό μπορείς να τον κοροϊδέψεις εύκολα, σκέφτηκε. Αν είσαι καλός στη δουλειά σου, μπορείς τους ψηφοφόρους να τους εξαπατάς ακόμα και μετά θάνα-

τον. Ιδίως εκείνους που τους είναι δύσκολο να παραδεχτούν ότι ήταν ηλίθιοι και σε ψήφιζαν. Βέβαια, αυτό το καταφέρνουν ελάχιστα. Τους περισσότερους με μία το πολύ δύο τετραετίες τους έχεις πάρει είδηση. Μπα. Δεν είναι και πολύ ασφαλές επάγγελμα. Μια τετραετία, τη βγάζω δεν τη βγάζω. Μετά από πολύ ώρα σκέψης του ήρθε το

επάγγελμα του δικαστή.

- Είσαι στην έδρα και κρίνεις τους άλλους. Εσένα δεν σε κρίνει κανένας; Βέβαια: Οι συνάδελφοί σου, ανάλογα με τις αποφάσεις που βγάζεις. Άπαπα. Ούτε αυτό το επάγγελμα μου κάνει. Θα καταλάβουν ότι οι αποφάσεις μου είναι... του διαβόλου.

Το τρίτο επάγγελμα που σκέφτηκε ήταν γιατρός.

- Αν η ζωή του άλλου εξαρτάται από σένα, τι τον νοιάζει κι αν είσαι ο διάβολος; Καλό μου ακούγεται.

Όταν όμως το σκέφτηκε λίγο παραπάνω, βρήκε ατέλειες. Όταν σαν γιατρός είσαι ο διάβολος πόσοι άνθρωποι θα ήθελαν η ζωή τους να εξαρτάται από σένα; Κατέληξε λοιπόν πως ούτε το επάγγελμα του γιατρού δεν του κάνει.

Το επόμενο επάγγελμα που πέρασε από το νου του ήταν ψυχοθεραπευτής:

- Αρκετά ασφαλές μου φαίνεται. Έρχεται ο άλλος, τον καταλαβαίνεις, τον συναισθάνεσαι, τον ενθαρρύνεις, σε πληρώνει και φεύγει. Σε λίγο καιρό έχει δημιουργήσει μια συναισθηματική εξάρτηση από σένα, την οποία είναι πρόθυμος να πληρώσει όσο μπορεί. Ένας ψυχίατρος του 1980, μετά από αρκετές συνεδρίες... αποκάλυψε σε μια ασθενή του ότι ο ίδιος έπασχε από λευχαιμία και ότι έπρεπε να πάει για μεταμόσχευση μυελού των οστών στις ΗΠΑ. Με την οικονομική «στήριξη» που του έδωσε αγόρασε μια Ferrari. Θα μου πεις, «πόσα τέτοια κορόιδα θα βρεις»; Αυτό λέω κι εγώ. Άσε που στο τέλος αποκαλύφτηκε. Ούτε αυτό το επάγγελμα μου κάνει.

Πέρασαν μέρες και όσο και να έστυψε το μυαλό του, δεν κατάφερε να βρει το επάγγελμα που θα τον κάλυπτε πλήρως. Έφτασε όμως η μέρα που έληξε η προθεσμία που είχε για να διαλέξει. Έτσι, γύρισε με σκυμμένο το κεφάλι.

- Αποφάσισες παιδί μου τι επάγγελμα θα κάνεις;

- Όχι πατέρα. Μου είναι αδύνατο να διαλέξω.

Ο γερο-διάβολος γέλασε.

- Από πάππου προς πάππου όλοι όταν φτάνουμε σ' αυτή την ηλικία το ίδιο παθαίνουμε. Γι' αυτό και χιλιάδες χρόνια τώρα,

όλοι καταλήγουμε στο παραδοσιακό μας επάγγελμα. Διότι κανένας δεν μπόρεσε να βρει άλλο επάγγελμα με μεγάλη εξουσία, ποιο οικονομικά προσοδοφόρο και το οποίο λογοδοτεί μονάχα στο Θεό.

- Δηλαδή πατέρα μου λες να γίνω παπάς!;

- Τι παπάς βρε; Είναι θέση αυτή για το διάβολο; Ιερέας βρε ζωντόβολο και μάλιστα Αρχιερέας; Από τότε που υπάρχει η οργανωμένη κοινωνία υπάρχουν οι ιερείς σε όλα τα μήκη και πλάτη του χώρου και του χρόνου. Από τους Βαβυλώνιους μέχρι τους Ίνκας. Από τους Αζτέκους μέχρι τους αρχαίους Έλληνες. Για παράδειγμα, στην αρχαία Ελλάδα ο Περικλής & Σία (Ικτινος, Καλλικράτης, Φειδίας και οι κουμπάροι τους) λογοδοτήσανε για οικονομικές καταχρήσεις στο χτίσιμο του Παρθενώνα. Λογοδότησε κανένας Αρχιερέας; Αυτός λογοδοτούσε μόνον στη θεά Αθήνα. Και λες αυτός να μην έφαγε; Τόσες και τόσες «θυσίες» κάνανε οι συνεργάτες και το κορόιδα, οι πιστοί. Τα ίδια έγιναν και στη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία και στο Βυζάντιο. Εκεί κι αν έγιναν. Εκεί ο Αρχιεπίσκοπος είχε την ίδια δύναμη με τον Αυτοκράτορα. Αλλά και οι Παπικοί πόλεμοι δείχνουν ότι η εκκλησία διεκδικούσε εκτός από την θρησκευτική την πολιτική και τη στρατιωτική εξουσία.

- Ναι, αλλά τον Ρασπούτιν τον σκοτώσανε.

- Σιγά τον διάβολο! Ένας διαβολάκος τρίτης κατηγορίας που κοίταζε να λιγδώσει τ' αντεράκι του. Σιγά τις ζημιές που έκανε στη Ρωσία. Μικροπράγματα. Εκεί που έγινε σωστή δουλειά ήταν με την Ιερά Εξέταση. Εκεί φτάσαμε στην κορυφαία απόδοση. Όποιον δεν μας άρεσε τον κατηγορούσαμε για διάβολο και τον καίγαμε. Εκεί μας έτρεμαν όλοι. «Τολμάς να μας λες ρε ότι η Γη γυρίζει;» ρωτήσαμε το Γαλιλαίο κι αμέσως κώλωσε. «Με συγχωρείτε. Λάθος έκανα».

- Και για τον Μαρτίνο Λούθηρο, τι έχεις να πεις;

- Άστα. Μη μου τον θυμίζεις. Αυτός μας έκανε τη μεγαλύτερη ζημιά απ' όλους. Ολόκληρη επιχείρηση είχαμε στήσει με τα συγχωροχάρτια και μας ξεμπρόστιασε. Άσε που χάσαμε εκατομμύρια πιστούς πελάτες και μάλιστα τους πιο παραγωγικούς

που έγιναν Προτεστάντες.. Αυτοί οι Γερμανοί, με τις ιδέες τους αναστατώνουν τον κόσμο. Δεν μας έφτανε ο Λούθηρος. Είχαμε και το Μαρξ! Μ' αυτόν να δεις ζημιά που πάθαμε. Κάθε 300 χρόνια δημιουργούν επαναστάσεις και στο ενδιάμεσο στήνουν και κανέναν παγκόσμιο πόλεμο. Έχουμε πάθει ζημιά κι από τους αστρολόγους. Βλέπεις εκείνοι που απογοητεύτηκαν από το Θεό είχαν ανάγκη κάπου να πιστεύουν. Οπότε μας παίρνουν κι αυτοί ένα μερτικό.

- Και σήμερα τι γίνεται;
- Σήμερα τα πράγματα λειτουργούν από μόνα τους. Όλα τα θρησκευτικά ιδρύματα, είτε δυτικά είτε ανατολικά έχουν λυμένο το οικονομικό. Όπου και να κοιτάξεις έχουν από μεγάλες μέχρι αμύθητες περιουσίες. Το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι να καταλάβεις ένα πόστο και να ζεις από τα εισοδήματα. Από κει και πέρα δεν χρειάζεται να δουλέψεις. Κι όταν «δουλειά δεν έχει ο διάβολος»... πάει στην Πενσιλβάνια. .

Το W.C. της γειτονιάς

Οι περισσότεροι από μας καταλαβαίνουμε πως είναι λογικό ότι, όλα τα θηλαστικά ζώα δεν τρώνε εκεί που αφοδεύουν, εκτός αν είναι σε κλουβί. Ομολογώ ότι μιας και δεν έχω μεγάλη εμπειρία με κατοικίδια, αυτό δεν το είχα σκεφτεί. Όμως, από τη στιγμή που μου το επισήμανε κάποιος το κατάλαβα.

Η πολυκατοικία στην οποία μετακομίσαμε πριν δέκα μήνες, έχει έναν μεγάλο κήπο με πολύ γκαζόν, αρκετά φυτά και ολίγα δέντρα. Εκείνο που μας έκανε εντύπωση από την αρχή, ήταν ότι ο κήπος μας είχε περισσότερα περιττώματα ζώων σε σύγκριση με τις γύρω πολυκατοικίες.

Κάποια στιγμή η σύντροφός μου Ζωή (η οποία έχει διάφορα άτυπα διδακτορικά πάνω στα ζώα) μου έλυσε την απορία: Η πολυκατοικία μας είναι γωνιακή. Δεξιά μας έχει ένα διώροφο και αριστερά μας μια άλλη πολυκατοικία. Και τα δύο κτίσματα φαίνεται πως κατοικούνται και από ζωόφιλους οι οποίοι ταΐζουν τις γάτες και τα γατάκια τους. Γι αυτό άλλωστε, όταν πρωτοήρθαμε βρήκαμε ένα σωρό γατιά στη γειτονιά. Έτσι, αφού τα μισά γατιά ταΐζονται από δεξιά και τα άλλα μισά αριστερά, που θα αφοδεύσουν; Στο κέντρο. Δηλαδή στην πολυκατοικία μας!

Το όλο θέμα μας φάνηκε ενδιαφέρον. Σε μια τέτοια περίπτωση ποιο είναι το αντίδοτο; Το αυγό του Κολόμβου. Αν τρώνε εδώ, δεν θ' αφοδεύουν εδώ. Έτσι, η Ζωή άρχισε να ταΐζει καθημερινά και συστηματικά τις

γάτες της δεξιάς πλευράς στο ιδιωτικό γκαράζ που μας παρέχει η πολυκατοικία το οποίο συνορεύει με το διπλανό διώροφο. Σε λίγες μέρες ο κήπος είχε καθαρίσει. Αν υπήρχε κάπου-κάπου καμιά ακαθαρσία ήταν από περαστικά σκυλιά.

Έτσι, κάθε απόγευμα, σε συγκεκριμένη ώρα, η Ζωή ταΐζει τα γατιά. Επειδή όμως στο μεταξύ οι γάτες της πολυκατοικίας που είναι αριστερά είχαν γεννήσει, αυξήθηκαν οι ανάγκες για φαγητό. Φαίνεται πως έπεσε κάποιο ...γατίσιο «σύρμα» ότι στο γκαράζ έχει φαγητό κι έτσι άρχισαν να έρχονται κι εκείνες στο γκαράζ.

Για να μη γίνει λοιπόν συνωστισμός, η Ζωή ταΐζει πρώτα τα γατιά της δεξιάς πλευράς και στη συνέχεια τα γατιά της πολυκατοικίας που είναι αριστερά. Αυτό το κάνει συστηματικά για τρεις λόγους: Ο πρώτος είναι διότι αυτό κάνει όλη της τη ζωή. Ταΐζει τα ζώα γιατί τα συμπονάει. Ο δεύτερος και ο πιο σημαντικός: Ταΐζοντάς τα καθημερινά, έχουν εξοικειωθεί μαζί της. Έτσι ελπίζει ότι το Σεπτέμβριο θα μπορέσουν μαζί με τον Φιλοζωικό σύλλογο της γειτονιάς να τα πιάσουν και να τα πάνε για στείρωση. Αλλιώς, αν συνεχίσουν να πολλαπλασιάζονται με το ρυθμό που πολλαπλασιάζονται μέχρι τώρα, θα δημιουργηθεί ένα αδιέξοδο και οι θερμοκέφαλοι της γειτονιάς θ' αρχίσουν να πετάνε φόλες. Θα γεμίσει η γειτονιά ψόφιες γάτες.

Κάπως έτσι κυλούσαν τα πράγματα μέχρι που ένα πρωί, αναρτήθηκε στην είσοδο της πολυκατοικίας ένα σημείωμα το οποίο έλεγε περίπου τα εξής: «Απαγορεύεται να ταΐζονται τα ζώα εντός του χώρου της πολυκατοικίας». Η υπογραφή ήταν από τη Διαχείριση.

Παρόλο που το σημείωμα αυτό δεν έχει καμία νομική ισχύ και θα μπορούσαμε να το αγνοήσουμε, είπαμε να σεβαστούμε την επιθυμία αυτών που το γράψανε. Έτσι, ενώ στην αριστερή πολυκατοικία εξακολουθούμε να ταΐζουμε τις γάτες και τα γατάκια στο πεζοδρόμιο, τις γάτες της δεξιάς πλευράς, αντί να τις ταΐζουμε στο γκαράζ, τις ταΐζουμε κι αυτές πλέον στο πεζοδρόμιο. Ωραία. Και τι πετύχαμε μ' αυτό;

Όταν κάποιος γράφει «Απαγορεύεται να ταΐζονται τα ζώα», τι ακριβώς εννοεί; «Απαγορεύεται τα ζώα να τρώνε»; Μα όσα «απαγορεύεται» και να γράψουμε, τα ζώα θα τρώνε ούτως η άλλως γιατί θέλουν να ζήσουν! Δεν μπορούμε να το απαγορεύσουμε αυτό. Δεν χρειάζονται την άδεια από τη Διαχείριση της πολυκατοικίας για να φάνε. Συνεπώς δεν έχουμε καμία εκλογή

για το αν θα τρώνε ή όχι. Το μόνο που περνάει από το χέρι μας, είναι πού θ' αφοδεύουν. Και η πολυκατοικία μας με αυτό το «απαγορεύεται» επιλέγει ο κήπος μας να είναι το W.C. της γειτονιάς. Τι να πω; Γούστα είναι αυτά.

Χαρά η καλύτερη θεραπεία

Αυτός είναι ο τίτλος του βιβλίου με το οποίο ξεκινήσαμε πριν χρόνια την συνεργασία μας με τις εκδόσεις Ψυχογίος. Είναι ένα βιβλίο που ασχολείται με τις ψυχοσωματικές διαταραχές. Πώς δημιουργούνται, πώς εκδηλώνονται και πώς αντιμετωπίζονται. Το βιβλίο μας ευαισθητοποιεί πάνω στις ανθρώπινες συνήθειες που μετατρέπουν τις καθημερινές πιέσεις της ζωής, δηλαδή το στρες, σε άγχος. Μερικές από αυτές είναι η υποχωρητικότητα, η αδυναμία χαλάρωσης, η αδυναμία εκτόνωσης των συναισθημάτων και αρκετές άλλες. Εξ ίσου σημαντικός παράγοντας στην ψυχική μας ισορροπία είναι η απουσία χαράς από την καθημερινή μας ζωή. Το βιβλίο συμπληρώνεται από μια οπτικοακουστική παρουσίαση στο pinteris.gr και στο Youtube με τίτλο «Τα Ψυχοσωματικά».

Αυτός είναι ο τίτλος του βιβλίου με το οποίο ξεκινήσαμε πριν χρόνια την συνεργασία μας με τις εκδόσεις Ψυχογίος. Είναι ένα βιβλίο που ασχολείται με τις ψυχοσωματικές διαταραχές. Πώς δημιουργούνται, πώς εκδηλώνονται και πώς αντιμετωπίζονται. Το βιβλίο μας ευαισθητοποιεί πάνω στις ανθρώπινες συνήθειες που μετατρέπουν τις καθημερινές πιέσεις της ζωής, δηλαδή το στρες, σε άγχος. Μερικές από αυτές είναι η υποχωρητικότητα, η αδυναμία χαλάρωσης, η αδυναμία εκτόνωσης των συναισθημάτων και αρκετές άλλες. Εξ ίσου σημαντικός παράγοντας στην ψυχική μας ισορροπία είναι η απουσία χαράς από την καθημερινή μας ζωή. Το βιβλίο συμπληρώνεται από μια οπτικοακουστική παρουσίαση στο pinteris.gr και στο Youtube με τίτλο «Τα Ψυχοσωματικά».

Συνεδρίες μέσω Skype
Πληροφορίες
pinteris@hotmail.com

COOLMATTERTECHS
Υποστήριξη Υπολογιστών
6931 251 421